

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν ταύθᾳ ἔτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησι. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 24 Ἰουλίου, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τελεῖται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου καὶ μεγάλου εὐεργέτου καὶ δωρητοῦ τῆς Ἐρμουπόλεως

ΔΑΞ. Α. ΜΗΑΜΗΑΓΙΣΤΟΡ.

Πιστεύομεν, ὅτι οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν θέλουσι προσέλθει ὅπως δεηθῶσιν τῷ Ἱψίστῳ μετὰ τῶν ἐν τῷ Ὁρσανοτροφείῳ του 33 ὀρφανῶν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ τόσῳ εὐεργετικοῦ καὶ φιλανθρώπου φανέντος, καὶ ζῶντος καὶ μετὰ θάνατον.

Ἡ ἀντίδρασις.

Βλέπετε τοὺς ἀσυνέτους εἰς ποῖον ζητοῦσι νὰ ἐξωθήσῃ τὰ πράγματα σημεῖον, βλέπετε εἰς ποῖον ζητοῦσι νὰ ἐμβάλωσι τὴν περιουσίαν μας, τὴν εὐδαιμονίαν μας, τὰ υπάρχοντά μας κίνδυνον; Ἄ! τοῦτο δὲν θὰ τὸ ἀνεχθῶμεν, κράζουσιν ἀκόμη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐσχάτῃ στιγμῇ οἱ διὰ τῆς ἀναμίξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ προσιωπίζομενοι, διότι μία τοιαύτη ἀνάμιξις ἐνδέχεται νὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀγαθῶν, ἐν οἷς καλῶς σήμερον ἐντροφῶμεν, ἀδιαφοροῦντες ἂν ἄλλοι ὁμόφυλοι ἀδελφοὶ καὶ τοῦ ἐπιουαίου στεροῦνται ἄρτου, ἢ τρώγουσι τοῦτον ὑπὸ τὸ βάρος τῆς δουλείας καὶ τῆς ἀτιμώσεως. Τοῖς τοιούτοις, εὐαρίθμοι οὖσιν εὐτυχῶς, οὐ μόνον ἕκαστον ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγελμα περὶ παραγγελιῶν καὶ παρασκευῶν, οὐ μόνον ἕκαστη ἐκ τῶν δούλων ἀδελφῶν οἰμωγὴ ἀγγελλομένη ἱκετικῶς πρὸς τὴν ἐλευθέραν μητέρα ἀπαρῆσκει, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπλὴ ἀπὸ στόματος ἀφήγησις τῶν διατρεχόντων, καὶ αὐτὴ ἡ ὁμόθυμος τοῦ τε τύπου καὶ τοῦ πλείστου τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων διακήρυξις περὶ τῆς ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἀπραξίας μας ἀνεπανορθώτου βλάβης μεγάλῃν προξενεῖ αὐτοῖς ταραχὴν, καὶ τολμῶσιν ἀπέναντι τῆς γενικῆς οὕτως εἰπεῖν θελήσεως τὴν κακοδαιμονίαν ἡμῶν εὐδαιμονίαν νὰ ὀνομάζωσι, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐπικειμένης τῷ Ἑλληνισμῷ καταδίκης γάγγραιναν καὶ ἀτίμωσιν συνετὴν πολιτικὴν ν' ἀποκαλώσι, ζητοῦντες οὕτω καὶ ἄλλους νὰ εὐρωσιν ὀπαδοὺς, καὶ εἰς τὴν ἀναφανῆσαν ἐσχάτως καὶ τῆς Κυβερνήσεως θέλησιν τὴν δυνατήν νὰ φέρωσιν ἀντίδρασιν καὶ ἀμφισβησίαν. Ἄλλ' ὡς ἐρρέθη,

οἱ τοιοῦτοι εἶναι εὐαρίθμοι, καὶ τὸ Ἔθνος οὐδέποτε ἠνέχθη νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀποφάσεις μειωφρίας, διότι πρὸ πολλοῦ ἐπεδίωξε καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν συνταγματικὴν τροχίαν του. Οἱ ὠθούντες τοὺς ὀλίγους τούτους εἰς τὰς τοιαύτας σκέψεις λόγοι εἰσὶν ἀνάξιοι τοῦ Ἑλλήνος καὶ οὐδὲ τολμῶμεν νὰ τοὺς ἀναφέρωμεν. Ἐν μόνον βλέπομεν, ὅτι παρ' ἐκείνων μὲν τῶν τέκνων, τὰ ὁποῖα ἐν ταῖς κρίσεσιν ταύταις περιστάσεσιν ἠδύναντο καὶ ὄφειλον νὰ χορηγήσωσι τὴν γενναίαν αὐτῶν συνδρομὴν, ἀκούει τὸ ἔθνος ἀντὶ τῶν ἐνθαφρυντικῶν ἀπελπιστικῶν λόγων, ἀντὶ τῶν ἀνδρικῶν καὶ ἑλληνοπρεπῶν παραινέσεων, ἀπαίσιαι προσιωπίζματα καὶ δουλοπρεπεῖς ἰδέας. Ἐκείνοι δὲ τῶν ἀσθενεστέρων ὅσοι οὐδὲν ἄλλο ἔχουσιν ἢ τὴν ἰδίαν ἐαυτῶν ὑπαρξίν, προθύμως σπεύδουσι νὰ θύσωσι ταύτην πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος. Ὅποια λοιπὸν διαφορὰ ἰδεῶν, ὁποῖα διαφορὰ αἰσθημάτων! Ὁ μὲν, βλέπων τὴν πατρίδα του κινδυνεύουσαν παρέχει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἢν καὶ μόνην κέκτηται, ἀρρωγόν, ἀψήρων καὶ ὑπαρξίν καὶ γονεῖς καὶ μέλλον· ὁ δὲ, ἀκούει τὴν ἀπελπιστικὴν τῆς πατρίδος του φωνὴν, βλέπει τὴν ἱκετίδα αὐτῆς χεῖρα ἐκτεινομένην, καὶ τὸ βαλάντιον αὐτοῦ ἐν τοῖς κόλποις περικλείων σκέπτεται ποῖαν νὰ τραπῇ ἀσφαλεστέραν ὁδὸν, ζητεῖ νὰ εὕρῃ κρύπτῃν, ἐν ἧ ἢ θὰ τῷ ἴναι δυνατὸν καὶ μετὰ τὴν ἐπωσθῆποτε κατάπαυσιν τῆς τρικυμίας νὰ ἐπανεύρῃ τὴν εὐζωίαν ἧς ἐπὶ μικρὸν θὰ χωρισθῇ, καὶ τὴν ζωὴν, τὴν περιουσίαν, τὴν τιμὴν τοῦ ὁμοῦ του εἰς οὐδὲν λογίζεται, οἰκτερεῖ δὲ μᾶλλον ἐπ' ἀνοίᾳ αὐτόν, καὶ ἐαυτὸν μόνον μακαριζεῖ.

Τοὺς τοιούτους λοιπὸν περιορῶντες, πρὸς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν στρέψωμεν τὸν λόγον, καὶ αὐτὴν ἐξ ὀνόματος τῆς πλειότητος τοῦ ἔθνους ἐξορκίσωμεν καὶ παρακαλέσωμεν νὰ μὴ ἀποδειλιᾷ εἰς τὰ τοιαῦτα τῶν ὀλίγων ἀποθαφρυντικὰ φρονήματα, ἀλλὰ θαρραλέως χωρεῖτω πρὸς τὴν ὁδὸν ἧς ἤρξατο, καὶ μετ' ἀπαρσιστικότητος ἀκολουθεῖτω τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους θέλησιν, διότι τότε καὶ μόνον ἀποβάλλει μέρος τῆς μεγάλης εὐθύνης ἣν ἀνέλαβε καὶ φέρει. Τὸ ἔθνος θεωρεῖ προδοσίαν τὴν ἀτελεύτητον ἀναβολὴν, διότι βλέπει τὴν εἰρήνην εἰς τὰ πρόθυρα, καὶ τὰς μὲν Σλαυικὰς παρθένους μετὰ τῶν λαμπάδων εἰσερχομένας εἰς τὸν δαίτηνον τῇ προσκλήσει τῶν ἰσχυρῶν, τὰς δὲ Ἑλληνίδας κινδυνευούσας νὰ μείνωσιν ἐκτὸς τῶν μετ' οὐ πολὺ κλεισθησομένων θυρῶν. Τί δὲ εἰπώμεν τότε; δὲν ἐδόθη ἡμῖν καιρὸς εἰς προπαρασκευάσιν, κατέλαβεν ἡμᾶς ἡ εἰρήνη ταχύτατα

παρά προσδοκίαν. Πᾶσα τοιαύτη δικαιολόγησις ἔσται ματαιαία καὶ παιδαριώδης, διότι πᾶσα νέα ἀνατέλλουσα ἡμέρα νέας παρουσιάζει πιθανότητας τῆς εἰρήνης καὶ νέας μᾶς ἀναγγέλλει οἰμωγὰς τῶν δούλων ἀδελφῶν, ἡμεῖς δὲ ἀναμένουμεν τὴν αὔριον, διότι «ταχ' αὔριον ἔσται» ἄμεινον». Τὸ ἔθνος ἔδειξε καὶ σύνεσιν καὶ ὑπακοὴν σπανίαν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις παρά τὰς ὑπερηφάνους τῆς καρδίας του καὶ τὰς ἐκ τῶν δεινοπραγμάτων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν συγκινήσεις· ἀφῆθη δ' ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν ἑαυτοῦ Κυβέρνησιν, καὶ ταύτης τὰς ἐνεργείας ἀκολουθεῖ ἐν τῇ πεποιθήσει ἢ ἀπὸ τοῦ καρτισμοῦ τῆς τῶ ἐνέπνευσεν. Ἄλλ' ἂν αἱ ἐλπίδες του ματαιωθῶσιν, καὶ ἂν αἱ εὐχαὶ καὶ αἱ αἰτήσεις του παρορθῶσιν ὡς μέχρι τοῦδε, οὐδεὶς ἔσται τότε ὁ κρατήσων τὴν ἀκατάσχετον αὐτοῦ τάσιν πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν ὁμοφύλων του συνδρομὴν, καὶ παντὸς παρατόλμου καὶ αὐτοκεφάλου κινήματος τὰς συνεπειὰς αὐτῆ πάλιν ὑπέξει ἡ Κυβέρνησις.

Μία ἀπάντησις εἰς τὸν «ἕνα Ἑρμουπολίτην».

Δὲν συντασσόμεθα μετὰ τῶν ποθούντων τὴν ἀπραξίαν, δὲν συνηγοροῦμεν οὔτε τῇ ἀνεξηγήτῃ Κυβερνητικῇ μέχρι τοῦδε ἀδρανεῖα, οὔτε τῇ πλημμελεῖ διοικήσει τῶν ἄχρι τοῦδε Κυβερνησάντων καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἀντιπροσώπων, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιδοκιμάζομεν τὴν παράφορον καὶ ὑβριστικὴν κατὰ παντὸς ἀδιακρίτως πολιτευομένου γλώσσαν, οὐδ' ἀκολουθοῦμεν τὴν γενικὴν τιμῶν ιδέαν ὅτι τὰ πάντα παρὰ τῶν διοικούντων καὶ οὐδὲν παρὰ τῶν διοικουμένων κακόν. Ἡ ἀπαθὴς καὶ ἀμερόληπτος ἐπίκρισις τῶν κακῶν πρακτομένων, καὶ ὁ μέτριος καὶ ἀνευ προσθηκῶν ἔπαινος τῶν καλῶς γιγνομένων, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ κατὰ τῶ ἐκάστῳ συμφέρον ἐκδοχὴ τῶν πραγμάτων, εἶναι τὸ ἰδιάζον τοῖς δημοσιογράφοις πλεονέκτημα. Καὶ τοι τὸ ἐξοχον τοῦτο πλεονέκτημα σπανιώτατα παρ' ἡμῶν ἀναφαίνεται, εἰς τὰς παρούσας ὁμῶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περιστάσεις ἡ δημοσιογραφία ὀφείλει τὸ κοινὸν ἐρμηνεύουσα φρόνημα, τὰ βέλτεστα ἢ τὰ σχετικῶς βελτίωτ' ἢ τὰ παραινῆ τῇ Κυβερνήσει, ἢ ἀποφεύγει δ' ἐκ παντὸς τρόπου τὴν τραχείαν καὶ ἀνάρμοστον ἐκείνην ἐπιθεσίαν, ἣτις εἶναι συστηματικὴ εἰς μόνους τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ὑβριστὰς, ὅπου δ' ἂν βλέπη τὰς Κυβερνητικὰς πράξεις ἀντικειμένης εἰς τὴν γενικὴν βούλησιν, ὀφείλει νὰ ὑπομιμνήσκῃ τοῖς πολιτευομένοις, ὅτι ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς θεὸς τὰ πανθ' ὄρα. Κατὰ Κυβερνήσεως δ' ἔτι μᾶλλον ἢν αὐτὸ τὸ ἔθνος πύχθη καὶ ἐπεζήτησε, καὶ ἣτις ὑπὸ τοιούτων προσώπων συνεκροτήθη, καὶ ἂν ἄλλα παρὰ τὰ ἐλπιζόμενα βλέπη τις ὅτι ἐπραξε καὶ πράττει, μετὰ τοῦ αὐτοῦ σεβασμοῦ μεθ' οὗ ὑπεδέχθημεν αὐτὴν πρέπει καὶ νὰ ὑποβάλλωμεν τὰς σκέψεις καὶ τὰ φρονήματά μας, καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἀπελπισίᾳ νὰ ζητήσωμεν παρ' αὐτῆς τὰς εὐθύνας τῶν πεπραγμένων· τὴν μικρὰν ταύτην ἐκτροπὴν ἐποίησάμεθα ὅπως ἐν ὀλίγοις ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν «ἕνα Ἑρμουπολίτην», ὅστις ὑπὸ τὸν τίτλον διαμαρτυρήσεως τοῦ λαοῦ (!) ἐδημοσίευσεν ὄραθὸν ὑβρεων κατὰ τῶν Κυβερνώντων καὶ Κυβερνησάντων, κατὰ τῶν πολιτευομένων καὶ πολιτευσαμένων, κατὰ τῆς ἐκτελεστικῆς καὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ κατὰ τοῦ ἔθνους ἐν γένει, καὶ ταῦτα πάντα ἐπὶ μόνῃ τῇ προφάσει ὅτι δὲν ᾤδηγησάν μέχρι τοῦδε τὸ ἔθνος εἰς τὰς πεδιλάδας τῆς Θεσ-

σαλίας, ἔνθα βεβαίως ὁ «εἷς Ἑρμουπολίτης» δὲν θὰ εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ πορευθῆ. Καὶ ἡμεῖς καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δημοσιογραφίας, καὶ σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπιθυμεῖ καὶ ζητεῖ τὴν ὑπὸ τὴν Κυβερνητικὴν αἰγίδα διεκδικήσιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων αὐτοῦ, ἢ ζητεῖ ταύτην δι' ἐντόνων διαμαρτυρήσεων, ἐκ φόβου μὴ παρέλθῃ ἀπρακτος δι' ἡμᾶς ὁ πολύτιμος οὗτος χρόνος, πρὸς τῇ παραινέσει δὲ ὑποβάλλεται καὶ εἰς θυσίας, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προσωπικὰς, ὧν ἀνευ ὁ σκοπὸς ματαιωθήσεται. Ζητῶν ὅμως ταῦτα ἢ διαμαρτυρούμενος πᾶς τις διὰ πᾶν τὸ ἐναντίον, δὲν πρέπει φρονῶν ὅτι διὰ τῶν ὑβρεων καὶ ἀπειλῶν θὰ μεταβάλλῃ τὴν φυσικὴν σειρὰν τῶν πραγμάτων νὰ γίνηται πρόξενος μεγαλειτέρου κακοῦ εἰς τὸν Ἑλληνισμόν. Διότι ποῖος εὐφρονῶν δὲν θέλει οἰκτείρει ἡμᾶς ὅταν ἀναγνώσῃ τὴν διαμαρτυρήσιν τοῦ «ἑνὸς Ἑρμουπολίτου», ἀφοῦ ἡμεῖς αὐτοὶ ὁμολογοῦμεν τὴν ἀθλιότητά μας, περιφρονοῦμεν ἢ περιϋβρίζομεν τοὺς ἀνωτέρους τῶν πολιτικῶν μας, καταρώμεθα τὴν ἀντιπροσωπείαν, ὁμολογοῦμεν ὅτι αὐτὴ δὲν προέρχεται ἐκ τῆς ἐλευθερίας θελήσεως τοῦ λαοῦ, τοῦτέστιν ἀναγνωρίζομεν πλημμελεῖς καὶ αὐτοὺς τοὺς νόμους ἡμῶν, δεδεδεσμευμένην καὶ αὐτὴν ἡμῶν τὴν ἐλευθερίαν, ἐφ' ἣ κομπάζομεν, λοιδοροῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ ἡμέτερον ἔθνος, τὴν ἐλευθερίαν ὑπαρξίν ἡμῶν; Θαυμάζομεν ἀληθῶς καὶ ἐξαίρομεν τὸν πυρετώδη ἐνθουσιασμόν τοῦ «ἑνὸς Ἑρμουπολίτου», ἀλλ' ἄς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ μὴ συμμερισθῶμεν τὰς ὑβρεῖς του κατὰ τῶν πολιτευομένων ἐν γένει, καὶ πεποιθῶμεν ὅτι καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις δὲν συνεμερίσθη κατὰ τὸ πλεῖστον ταύτας, πάνυ δ' εὐρύν τίτλον ἔδωκεν οὗτος εἰς τὴν ἀκατάσχετον ὑπὸ τοῦ φιλοπάτριδος οἴστρου διαμαρτυρήσιν του, ὀνομάσας αὐτὴν «διαμαρτυρήσιν τοῦ λαοῦ» διότι ὁ λαὸς (τοῦλάχιστον τῆς Ἑρμουπόλεως) ἐννοεῖ καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν τοῦ ἔθνους ἐνεργητικότητα (ἐκτὸς μικρῶν ἐξαιρέσεων), καὶ ἂν αὐτὴ φαίνεται μέχρι τέλους μακρὰν τῶν σκέψεων τῶν Κυβερνώντων, ἐννόμως θὰ ζητήσῃ νὰ τὴν ἐπιβάλλῃ, ἢ αὐτοβούλως ἐν ἀπελπισίᾳ ἢ ἐνεργήσῃ· οὐδέποτε ὅμως ἐννοεῖ νὰ περιφρονήσῃ τοὺς ἰκανωτέρους τῶν πολιτευομένων, καὶ νὰ χλευάσῃ οὕτως ὀλόκληρον τὸ ἔθνος. Δὲν ἀντιπροσωπεύει λοιπὸν ὁ «εἷς Ἑρμουπολίτης» τὸ κοινὸν τῆς Ἑρμουπόλεως, ἀλλ' οὔτε μέρος αὐτοῦ, διότι ἡ διαμαρτυρήσις αὐτοῦ ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν πλείστων, ὥστε καταλληλοτέρα θὰ ἦτο ἡ προσωνημία τοῦ λιβέλλου «διαμαρτυρήσις ἑνὸς καθ' ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους».

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Πανόπης».

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ Κρήτης, τῆ 18 Ἰουλίου 1877.

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα!

Ἠλεκτριζομένη, ὡς καὶ διὰ τῆς προηγουμένης μου ἔγραφον ὑμῖν, ἠλεκτριζομένη ἡ μήτηρ αὐτῆ τῶν θεῶν καὶ ἡμιθέων ἐκ τῆς ἀγρίας πρό τινος ἠχούσης παρὰ τὸν Αἴμον καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν τοῦ Ἄρεως σάλπιγγος, τὸ ἀνθρωποκτόνον τῶν μαιῶν σύνθημα, ἐκ τῆς θριαμβευτικῆς τῶν Ῥωσικῶν στρατιῶν πορείας καὶ ἐκ τῶν πολεμικῶν προπαρασκευῶν τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἑλλάδος ἐνσκιρτώσα, μόλις ἡ φρόνησις τῶν ἐπὶ παιδείᾳ διακρινόμενων τέκνων τῆς καὶ αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος καθ' ἐκάστην ἀφικνούμεναι ἐπιστολαὶ δι' ὧν λίαν φρονίμως συμβουλεύουσι τὰ τέκνα τῆς ἱστορικῆς ταύτης μεγαλησύνης νὰ ὑπομένωσιν ἕνα μὴ διὰ προώρου ἐπαναστατικῶν κινήματος τὸ πᾶν διακινδυνεύουσι τὸν ἀρειμά-

νιον αὐτὸν ἀναγκαιτίζουσιν ἐνθουσιασμόν. Διότι συναισθάνονται ταῦτα ὅτι ἡ καταλληλοτέρα πρὸς ἀπελευθέρωσιν αὐτῶν εὐκαιρία εἶν' ἡ παρούσα, καθ' ἣν ἡ μὲν λεγομένη τῶν Παρισίων συνθήκη καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀπορρέουσα τῆς Τουρκίας ἀκεραιότης κατέρρευσε ἤδη. Τὸ δὲ κράτος τῆς τελευταίας ταύτης Ἀσιατικῆς Δυνάμεως ἐκμηδενισθήσεται ἐντὸς ὀλίγου ἐν Εὐρώπῃ, διότι ἀδυνατῶ νὰ παραδεχθῶ ὅτι μετὰ τσαύτας καὶ τηλικαύτας νίκας τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ, τσαύτας καὶ τηλικαύτας δαπάνας τῆς Ἀρκτῶου ταύτης δυνάμεως καὶ τοσοῦτον καὶ τηλικούτον κατὰ συνέπειαν καταστρεπτικὸν διὰ τὴν Τουρκίαν πόλεμον ἀδυνατῶ, λέγω, νὰ παραδεχθῶ ὅτι τὸ σσηπὸς τοῦτο Κράτος, θέλει ἐξέλθει ἀκέραιον, καὶ ὅτι, περιορισθήσονται αἱ ἀπαιτήσεις τῆς νικηφόρου Ῥωσίας εἰς μόνην τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἐν τῇ συνδιασκέψει Κων/πόλεως καὶ τῇ Λονδινίῳ προτοκόλλῳ ἀποφασισθέντων. Δέον οὖν ὁ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς νὰ ᾔηαι μὲν ἔτοιμος καθ' ὅλα καὶ δι' ὅλα, νὰ βχδιζῆ ὅμως μετὰ περισκέψεως καὶ ὀδηγῆται ὑπὸ τῶν γεγονότων καὶ τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συναυλίας, ἥτις, ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ῥωσικοῦ ἀνγκτοβουλίου ὡσιν ὑπερβολικώτεροι τοῦ δέοντος, θέλει βεβαίως διαιρέσει τὰ ἔθνη εἰς δύο ἀντίθετα στρατόπεδα καὶ ἀναγκάσει ταῦτα νὰ τιτανομαχήσωσι πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ λεγομένου Ἀνατολικῆς ζήτηματος, ὅπερ ἐν τοιαύτῃ, ὃ μὴ γένοιτο, περιπτώσει, θέλει ὑπὸ ἀναλογίστων ἀνθρωπίνων ἐκατομῶν καὶ ποταμῶν αἱμάτων καθωραϊσθῆ πρὸς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ καὶ δὴ τῆς λεγομένης φιλανθρωπίας τῶν κρατῶν.

Τὸ μητροπολιτικὸν ζήτημα ἔσχε κατ' αὐτὰς λίαν δυσάρεστον τροπὴν, διότι τινὲς ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ἰδίᾳ δὲ οἱ ἐπὶ ἀδαμαντίνῳ χαρακτῆρι διακρινόμενοι κύριοι Γ. Ἀγγελίδης, διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα Ὀρφ. Τραπέζης, ὁ ἀλλοπρόσαλλος Μαρκόπουλος καὶ ὁ Χριστόφορος Ἀργυράκης, πληρεξούσιος ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει ἐξ ἀτομικῶν κινούμενος συμφερόντων ἠσπάζθησαν, παρ' ἐλπίδα, τὴν διαγωγὴν ἐκείνων ἢν πρό τινος δημοσίᾳ καὶ μετὰ κομπασμοῦ ἐστιγματίζον καὶ ἐμάκιζον οἱ ὑποκριταί! Τὰ ἐκθράσματα ταῦτα τῆς Ἡρακλειωτικῆς κοινωνίας ἐνῶ ἄλλοι ἀρθόνοις δακρύοις ἀπεχαιρέτιζον τὸν περιληφένον αὐτοῖς Ἱεράρχην τὸν νῦν Ἅγιον Διδυμοτείχου, ἐπεσεκέθησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν τὸν Διάκονο τοῦ κ. Μελετίου, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὴν ἠσχύν ἢν ἠσθάνοντο ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ του πάλιν εἰς Κρήτην ὡς Μητροπολίτου αὐτῆς. Ὡ ἀθλία ἐλεεινότης τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἀπορρέοντων μυσαρῶν ἐλαττωμάτων! Οὐχ ἤττον, δέον νὰ ἐπαινήσω ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ τὴν δραστηριότητα καὶ καλὴν διαγωγὴν τῶν κ. κ. Σφακιανάκη, Ἰωάννου Ξενοῦδάκη καὶ Στεφ. Νικολαΐδου, οἵτινες ἐξακολουθοῦσι βαδίζοντες τὴν αὐτὴν πορείαν ἢν ἀπ' ἀρχῆς προδιεχάραξαν ὡς μέλη τῆς ὑπὸ τῆς χριστ. κοινότητος Ἡρακλείου ἐκλεγείσης ἐπιτροπείας.

Ἡ δὲ κατὰ τὴν νῆσον διοικητικὴ τε, δικαστικὴ καὶ ἀστονομικὴ μηχανὴ καθ' ἐκάστην πρὸς τὴν ἀποσύνθεσιν αὐτῆς γιγαντιαίοις βήμασι προβαίνει, χάρις εἰς τὴν ἐξιδιασμένην ἰκανότητα, ὃ ξυδέρκειαν καὶ δραστηριότητα τοῦ Γεν. ἡμῶν Διοικητοῦ Σαμῆλ πασσᾶ καὶ τοῦ παραλυμένου ἡμῶν Διοικητοῦ Ἀαρίφ. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα πολμῶσι τινὲς ἐκ τῶν ἡμετέρων συναδέλφων διὰ τῶν ὠριωτέρων χρωμάτων τὴν κατὰστασιν ἐν γένει τῆς ἡμετέρας Πατρίδος, ἐν ταῖς

ἀνταποκρίσεσιν αὐτῶν, νὰ περιστῶσιν. Διαβολεμένον συμφέρον, τί δὲν κάμνεις!

Ἡ ἀπό τινων ἡμερῶν κυκλοφοροῦσα ἐνταῦθα περὶ ἀποδιβάσεως δῆθεν τοῦ Χατζῆ Μηγάλη μετὰ τινων ἄλλων εἰς Κρήτην εἰδησις, αὐθεντικῶς δὲν ἐπεβεβαιώθη εἰσέτι.

Ἐγὼ δὲ διστάζω νὰ παραδεχθῶ ἀπροφυλάκτως αὐτὴν, διότι οὐ μόνον αὐτὴ ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε διατυπωθεῖσαν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ διότι ἐὰν αὐτὴ εἴχeto ἀληθείας, ἡ ὄψις τῶν πραγμάτων ἐν τῇ νήσῳ ἤθελε λάβει ὄλως διάφορον μορφήν, οἱ δὲ Μωαμεθανοὶ ἡμῶν χωρικοὶ ἤθελον τρέχει σωρηδὸν πρὸς τὰς πόλεις.

Αἱ ἐξετάσεις ἡμῶν ἐγένοντο μετ' οὐκ ὀλίγης ἐπιτυχίας, ἐξετασθέντων τῶν παιδῶν μαθήματα ὑπερβαίνοντα τὰς δυνάμεις αὐτῶν. Χρέος πρὸς τούτοις νομίζω, πρὶν ἢ τὸ παραπέτασμα τῆς παρουσίας ἀλληλογραφίας ἀφήσω νὰ καταπέσῃ, ὅπως μνηεῖαν ἐν συντόμῳ ποιήσω περὶ τῆς λαβούσης χώραν κατὰ τὴν τρίτην μ. μ. ὥραν τῆς 14 τρέχοντος θεατρικῆς παραστάσεως «Athalie» et «Le medecin malgré lui» ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητῶν τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς Σχολῆς. Ἡ ἐπιτυχία αὐτῶν ὑπερέβη τὴν προσδοκίαν τῶν ἀκροατῶν, οἵτινες δι' ἀκαταπαύστων χειροκροτημάτων ἐξέφρασαν τὴν ἀπλετοῦν αὐτῶν εὐχαρίστησιν.

Οἱ ὀθωμανοὶ ἐξακολουθοῦσι κάμνοντες προμαχῶνας εἰς τὸ βορειοανατολικὸν μέρος τῶν ἐπάλλξεων, νυχθημερὸν πρὸς τοῦτο ἐργαζόμενοι.

Ὁ κ. Μελέτιος δὲν ἀρίχθη εἰσέτι. Διαμένει φαίνεται ἐν Χανίοις ὅπως προπαρασκευάσῃ τὰ πνεύματα. Περιμένεται δι' ἐκτάκτου αὐτοκρ. ἀτμοπλοίου.

Τὸ ἐμπόριον ἡμῶν διατελεῖ εἰς ἀπελπιστικὴν νέκρωσιν.

Καύσωνες ὑπερβολικοὶ βασιλεύουσιν ἐν τῇ νήσῳ μας.

I . . .

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Περὶ τοῦ πολυθρῦλτου βασιλικῆς ὑπομνήματος ἡ συνάδελφος «Παλιγγενεσία» γράφει τάδε:

«Αἱ ἐφημερίδες γράφουσι καὶ σχολιάζουσι τὰ περὶ ὑπομνήματος τοῦ Βασιλέως πρὸς τὸ ὑπουργεῖον. Τσαῦτα δὲ ἐγράφησαν καὶ ἐρρέθησαν περὶ τούτου κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ὥστε τὸ κοινὸν εὐρίσκειται εἰς λαβύρινθον ἀγνοοῦν τί νὰ πιστεύσῃ καὶ τί ὡς ἀληθὲς νὰ ἀποδεχθῆ. Ὅπως δὲ καὶ χθὲς εἶπομεν, οὐδὲν οὐδέποτε ὁ Βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ὑπόμνημα, οὔτε ἐκθεσιν οἰανδήποτε περὶ παρασκευῶν ἢ περὶ ἐξοπλισμοῦ τοῦ ἔθνους. Ὅσα δὲ περὶ τοιούτων ἐγράφησαν ἀπέχουσι πολὺ τῆς ἀληθείας. Ὅτι ἐγένετο ἔχει ὡς ἔξῃς: Πρὸς τὸν πρῶτον ὑπουργὸν κ. Καραϊσκάκη ἀπεστάλη σὴ μείωσις τις ἀπλῆ, οὐδεμίαν ἔχουσα ἐπισημότητα καὶ οὐδεμίαν φέρουσα ὑπογραφήν. Ἐν τῇ σὴ μείωσει ἐκείνῃ ἀνεφέροντο γνωστὰ καὶ κοινὰ πράγματα, ἢ μᾶλλον ἦτο κατάλογος, ἐν ᾧ ἀνεφέροντο πάσαι στρατιῶται χρειάζονται δι' ἕκαστον πυροβόλον πεδινὸν καὶ ὄρεινόν, πόσαι γομώσεις καὶ τὰ παρόμοια. Ἀνεφέροντο δὲ προσέτι ποῖαι αἱ ἀμυντικαὶ θέσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ πῶς σκοπιμώτερον καὶ διὰ τίνων δυνατὸν νὰ ὀχυρωθῶσι. Τοιαῦτά τινα εἶχεν ἡ ἀπλῆ ἐκείνη καὶ ἀνεπίσημος καὶ ἀνυπόγραφος σημείωσις, οὐδὲν ἄλλο κατ' οὐσίαν οὐσα ἢ γνώμη, καὶ οὐδὲν ἄλλο περιέχουσα ἢ γνωστὰ πράγματα, καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς πάσαι σχε-

λῆς στρατιωτικῆς διδασκόμενα. Τὴν σημειώσιν ἐκείνην δὲν συνέταξεν ὁ Βασιλεὺς, οὐδὲ περιεῖχε γνώμην αὐτοῦ ἢ κρίσιν. Φαίνεται ὅτι ἐδόθη ὑπὸ ἰδιώτου καὶ ὡς τοιαύτη ἀπεστάλη ἀπλῶς πρὸς τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι οὐδὲν νέον ἢ σπουδαῖον περιεῖχε ἢ σημειώσιν ἐκείνη. Πόθεν δὲ καὶ πῶς προέκυψαν νῦν τὰ περὶ αὐτῆς καὶ πῶς ταῦτα ἐγγράφησαν καὶ λέγονται ἀγνοοῦμεν. Τὸ πρᾶγμα ἔχει ὅπως ἐξετέθη καὶ πλέον οὐ. Ὅσα δὲ ἄλλα γράφονται εἴτε ὡς εἰδήσεις εἴτε ὡς κρίσεις καὶ σχόλια περὶ ὑποτιθεμένου ὑπομνήματος ἢ περὶ ἐκθέσεως καὶ γνώμης τοῦ Βασιλέως περὶ παρασκευῶν ἀπέχουσι πολὺ τῆς ἀληθείας.

— «Καὶ πάλιν ἐφημερίδες τινὲς ἐδημοσίευσαν ὅτι οἱ ὑπουργοὶ ἐν τοῖς συμβουλίαις διεφθόθησαν καὶ ἐπὶ σπουδαιοτάτων μάλιστα πραγμάτων, ἢ δὲ διαίσεις φαίνεται οὐσα ῥιζική. Ἐκ τούτου διάφορα ἐξάγουσιν τινες σχόλια καὶ παντοίας ποιῶσι κρίσεις. Ἐξ ὧν δὲ ἡ «Παλιγγενεσία» γινώσκει οὐδεμίαν ὑπάρχει ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ διαίσεις. Πάντες οἱ ὑπουργοὶ ἐργάζονται ἐν συμποσίᾳ καὶ συμπράττουσιν ἀπὸ κοινοῦ περὶ πάντων ἀποφασίζοντες. Τὰ διαδιδόμενα ἄρα οὐδεμίαν ἔχονται ἀληθείας».

— Σπουδαῖον ὁμολογοῦμεν τὴν παράλειψιν ἡμῶν τοῦ νὰ μνημονεύσωμεν ἐγκαίρως περὶ τῶν ἐξετάσεων τοῦ ὑπὸ τῆς κ. Ἀνδριάντας Γερασιμάκη διευθυνόμενου δημοτικοῦ σχολείου τῶν κορασιῶν, παράλειψιν ὅμως προσελθοῦσαν ἐκ τῆς πλειθῆος τῆς ὕλης, ἥτις εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς «Πανάτης» ἐπαρουσιάζετο. Καίτοι σφόδρα ὄφελον ἐκ καθήκοντος νὰ ἀνομολογήσωμεν τὰς εὐαρεστοὺς προόδους, ἃς καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπεδείξατο τὸ σχολεῖον τοῦτο καὶ νὰ συγχαρῶμεν τῇ κ. Γερασιμάκῃ διότι εὐσυνειδότως ἐκπληροῦσα τὸ ἑαυτῆς καθήκον ἐπίσφι τῆς συμπαθείας καὶ εὐλογίας τῶν γονέων τῶν παρ' αὐτῇ διδασκόμενων κορασιῶν.

— Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς τὸ ἕρον καὶ βον φυλλάδιον τοῦ Β. ἔτους τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ φιλεκατασκευαστικοῦ συλλόγου ἢ «Ἐνότης» ἐκδιδόμενου αξιολόγου περιοδικῆς συγγραμματος ὁ ΚΕΚΡΩΦ. Τὰ περιεχόμενα αὐτοῦ εἰσὶ τὰ ἑξῆς: Ἡ ἐν Ζαχαζικῷ τελετή. — Λόγος πανηγυρικός. — Λόγος ἐκφωνηθείς εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Ζαχαζικῷ Παρηρητήματος τοῦ Συλλόγου. — Περὶ ἐκπαιδεύσεως. — Τὸ μνημόσυνον. — Λόγος εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ Νικολάου Σακοπούλου. — Λόγος περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἀπόμου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. — Χειρῶν γραφὰ ἀνάκτατα.

— Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἰππικοῦ προσήνεγκον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ συλλόγου τῆς Ἀδελφότητος δραχ. 485· λάδος.

— Γράφουσιν εἰς τὸν «Ἐθνοφύλακα» ἐξ Ἀμισσοῦ ὑπὸ ἡμερομ. 13 τρέχοντος: «Ἀπὸ ἐξ ἡδὴ μηνῶν λυμάνεται ἐλάληρον τὴν περιοχὴν τῆς ἐπαρχίας μας ὁ Χατοῆ Γιουσοῦ μπέης, Κιρκάσιος τὸ γένος» εἰς 48 ἀριθμοῦνται αἱ ἀνθρωποκτονίαι ἃς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο διέπραξε κατὰ προτίμησιν πάντοτε τοῦ χριστιανικοῦ αἵματος. Ἐσχάτως δὲ ἕνεκα τριῶν αὐτοῦ φόνων, διαπραχθέντων τρεῖς ὥρας μακρὰν τῆς πόλεως, ἐπειδὴ ἡ διοίκησις μὴ δυναμένη νὰ συλλάβῃ αὐτὸν ἐπροσωποκράτησε τὴν οἰκογένειάν του κατοικοῦσαν ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀμισσοῦ, ὁ κακοῦργος προσαιτερίσθη καὶ ἀλλοῦς ὀπαθοῦς καὶ ἐλθὼν ἐτοποθετήθη μετὰ τῶν ὀπλοφόρων του οὕτως ὥστε διέκοψεν ἐντελῶς τὴν ἀπὸ τῆς

πόλεως συγκοινωνίαν πρὸς τὴν Πάφρον καὶ Τσαρσαμπάν· ἐκεῖθεν ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ἅγιον Ἀμάσειας καὶ πάντας τοὺς χριστιανούς προύχοντας ἐπιστολὴν, ἀπειλῶν ὅτι θὰ καύσῃ καὶ θὰ κατασφάξῃ τὰς δύο συνοικίας τῶν χριστιανῶν, τὴν ἄνω Ἀμισσὸν καὶ τὴν Ἀρμενομαχαλάν, ἐὰν δὲν φροντίσωσι νὰ ἀπελευθερώσωσι τὴν οἰκογένειάν του· οἱ κάτοικοι ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἐντρομοὶ ἀνέλαβον ἐν τοσοῦτῳ οἱ ἴδιοι τὴν φύλαξιν τῆς πόλεως, διότι ὁ μουτσαρίφης μας ἐπαύθη ἐσχάτως, νέος δὲ ὡς ἐκ τῶν περιπλοκῶν φαίνεται τῆς Ὑψ. Πύλης, δὲν ἐδυνήθη νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ».

— Πληροποροῦμεθα, λέγει ἡ «Τουρκία», ὅτι συνεπεία τῶν ταραχῶν, ἃς διέπραξαν οἱ Κιρκάσιοι ἐν Καθάρνα, ἀπεστάλησαν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο δύο τάγματα αἰγυπτ. στρατοῦ. Καθὰ δὲ βεβαιούμεθα, κατόπιν ἀνακρίσεως, πενήτηντα πέντε Κιρκάσιοι ἀποδειχθέντες ἔνοχοι ἀπηγχονίσθησαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Reuter.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 20. Ἐπίσημον. Ἡ ἤττα τοῦ Σουλεϊμάν πασσᾶ διαψεύδεται.

ΛΥΤΘΟΙ, 20. Αἱ συγκοινωνίαι ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Φιλιππούπολεως ἀπεκατεστάθησαν· φαίνεται ὅτι ἡ πορεία τῶν Ῥώσων ἐπὶ τὴν Ἀδριανούπολιν ἀνεστάλη.

ΒΑΡΝΑ, 20. Ὁ Ὄσμάν πασσᾶς ἀνέκτησε τὴν Δούτσαν ἐκδιώξας τοὺς Ῥώσους.

ΤΥΦΑΙΣ, 20. Τὸ Ῥωσικὸν σῶμα ὅπερ εὕρισκετο ἐν Ἀρδαχάν καὶ τοῖς περιχώροις ἐπανέλαβε τὴν ἐπιθεσιν ἀποτελεσματικῶς. Οἱ πρόσκοποι Ῥῶσοι εἶναι ἤδη ἐν Πεννεκὲτ, τὸ κέντρον προχωρεῖ ὡσαύτως χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ ἀντίστασιν.

ΒΙΕΝΝΗ, 20. Ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῶν δύο ὑπουργείων τῆς μοναρχίας ἀπεφασίσθη νὰ προβῶσι μόνον εἰς προσωρινὴν τινα μετακίνησιν τοῦ στρατοῦ τέσσαρες μεραρχαὶ θὰ ἐνισχύσωσι τὸν μεθόριον στρατὸν τῆς μεσημβρίας.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 20. Φήμη διατρέχει ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἐνίκησαν τὸν Ὄσμάν πασσᾶ καὶ ἐπροξένησαν αὐτῷ μεγάλας ἀπωλείας.

ΣΙΣΤΟΒΟΝ, 21 Ἰουλίου. Ἡ τουρκικὴ εἰδήσις ὅτι ὁ Ὄσμάν πασσᾶς τὴν δευτέραν ἐνίκησε τοὺς Ῥώσους διεψεύσθη ἐπίσημως.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 21. — Τηλεγράφημα ἐπίσημον τοῦ Ὄσμάν πασσᾶ. — Οἱ Ῥῶσοι ἐπανέλαβον τὴν Τρίτην τὴν ἐπιθεσιν κατὰ τῶν τουρκικῶν γραμμῶν ἐν Πλευνά· οἱ Ῥῶσοι ἀπεκρούσθησαν πανταχόθεν καὶ ἀπώλεσαν 8 χιλ. ἀνδρας νεκροὺς καὶ τριπλάσιον ἀριθμὸν πληγωμένων.

ΒΕΛΗΓΡΑΔΙΟΝ, 21. Βεβαιούται ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ κ. Δόσκου, γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Βιλιγρὰδίῳ παρὰ τῇ Σερβικῇ Κυβερνήσει, ὅπως προσελκύσῃ τὴν συμμαχίαν τῆς Σερβίας ἀπέτυχε.

Πρακτορεῖον Navas.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς ἀγγέλλει ὅτι νέα προσβολὴ τῶν Ῥώσων ἐν Πλευνά τὴν 31/19 Ἰουλίου ἀπεκρούσθη.

Ἡ νίκη τοῦ διαδόχου τῆς Ῥωσσίας δὲν ἐπεβεβαιώθη εἰσέτι.

ΒΙΕΝΝΗ, 20. Τὸ συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας ἀπεφάσισε ἵνα τέσσαρες μοῖραι τοῦ στρατοῦ τεθῶσιν εἰς κίνησιν καὶ ἐνεργήσωσιν εὐθὺς ὡς αἱ περιστάσεις ἀπαιτήσωσι τοῦτο.